

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, πάντες ἐμαρτύρουν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;

Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναοῦμ, ποιήσον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου.

Εἶπε δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι **οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ**. Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλὰ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰησοῦ ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας πρὸς γυναῖκα χήραν.

Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἔκαθαρίσθη εἰ μὴ Νεεμᾶν ὁ Σύρος.

Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα, καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὄφρουσ τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν.

Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρὸ ἐκεῖνο, ὅλοι συγκατένευαν πρὸς τὸν Ἰησοῦ καὶ ἐθαύμαζαν διὰ τὴν χάριν τῶν λόγων ποὺ ἔβγαιναν ἀπὸ τὸ στόμα του καὶ ἔλεγον, «Δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ;».

Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, «Ἀσφαλῶς θὰ μοῦ πῆτε αὐτὴν τὴν παροιμίαν, ἰατρέ, θεράπευσε τὸν ἑαυτόν σου. Ὅσα ἀκούσαμε ὅτι ἔγιναν εἰς τὴν Καπερναοῦμ, κάνε τα καὶ ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδα σου».

Καὶ προσέθεσε, «Ἀλήθεια σᾶς λέγω ὅτι **κανένας προφήτης δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν πατρίδα του**. Νὰ εἴσθε βέβαιοι ὅτι ὑπῆρχαν πολλὰς χῆρες τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἰησοῦ μεταξὺ τοῦ Ἰσραήλ, ὅταν ἔκλεισε ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τρία χρόνια καὶ ἕξι μῆνες, καὶ

ἔγινε μεγάλη πείνα εἰς ὅλην τὴν χώρα, ἀλλ' ὁ Ἥλιος δὲν ἐστάλη σὲ καμμίαν ἀπὸ αὐτὲς ἀλλὰ σὲ μία χήρα εἰς τὴν Σαρεπτὰ τῆς Σιδωνίας.

Ἦσαν καὶ πολλοὶ λεπροὶ μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου ἀλλὰ κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἐκαθαρίσθηκε παρὰ ὁ Νεεμὰν ὁ Σϋρος».

Καὶ ὅλοι εἰς τὴν συναγωγὴν ὠργίσθησαν ὅταν ἄκουσαν αὐτὰ καὶ ἐσηκώθηκαν καὶ τὸν ἔδιωξαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ τὸν ἔφεραν ἕως τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο κτισμένη ἡ πόλις των, μὲ σκοπὸν νὰ τὸν ρίξουν εἰς τὸν κρημνόν.

Αὐτὸς ὅμως ἐπέρασε διὰ μέσου αὐτῶν καὶ ἔφυγε.